

(1)
K. Hogans (G.)

AD

Augustissimam, Serenissimamque

ANNAM,

Magnæ Britannicæ, &c.

REGINAM,

Cum

Publico Suffragio

REGINA Declararetur.

Προσφώντιον Hexametrum.

QUA celebrent Te, Diva, lyra? Quo carmine pangam
Virtutes, Regina, tuas? Modo mœsta canebar,
Plorabamque tui fatum lachrymabile busti,
O Batavum, Gulielmæ, decus, columenque Britanum.
Nunc cito at in medios redierunt gaudia luctus
Adventu, Regina, tuo. Quam dulce Serenum
Nunc citò terrisonæ placavit flabra procellæ?
Quanta, o Christe, tibi debetur gratia? donum,
Optime Christe, tuum est, quod Regem ubi fata tulerunt,
Magnanimos Regina viros virtutibus æquans,

Adver

A

Anna

Anna manu Sceptrum capit, & Diademate crinem
Exornat, folioque alte subnixa recumbit.

Qualis odorato Phoenix novus igne resurgit
Phœnicis, tu mox *Gulielmi*, è pulvere surgis,
Sceptrigeris, Diva, orta atavis ab origine prima.
Et virtus *Gulielmi*, in te rediviva refulget.
Nec minus infans *Galli* conatibus obstat,
Fœdera amicitiae firmans socialia priscæ.
Exponisque aliis ridendum jure tyrannum
Regibus, infano frustra sublimia nixu
Scandentem, Syssiphique iterum de more relapsum :
Cujus ubi aërii tetigit prope culmina Montis,
Prætinus ima iterum repetit revolubile Saxum :
Sic quoties vastas aliena in Regna ruinas
Intulit ille, fuga trepida dare terga repulsus
Cogitur, & damnis gravioribus ipse rependi.
Rex *Gulielmus* uti *Galli* se immanibus ausis
Opposuit, retuditque trucem virtute furorem,
Haud aliter, ducente Deo, qui cuncta gubernat,
Consiliis armisque tuis, Dignissima Princeps,
Impia Sanguinei reddis cœpta irrita *Galli* :
Maternoque tuos studio curaue tueris,
Auxiliumque aliis præbes Tibi fœdere junctis.
Si veterum primo fasti reperantur ab ævo
Vix ætas aliam ulla parem tibi protulit, ex quo
Pulvere factus Homo vitales duxerat Auras.
Elisabetha suis columen Regina *Britannis*
Prisca fuit, clarumque habuit per postera nomen
Secula, at Septrigera tandem superatur ab *Anna*.
Isacidas Debora suos a morte reduxit,

Adversusque sua stravit virtute Tyrannos :
 Altera tu in media, Mater celebrina, turba
 Affurgis *Debora*, animisque ingentibus audax
 Attollis caput, atque animas in prælia gentem.
 Tu miseros a morte trahis, tu a faucibus Orci
 Regna *Britanna* rapis placidè, pacemque reducis.
 Dum trepidans, heu ! Turba labat, velut orba carina
 Remige, tam sævis Fortunæ impulsæ procellis,
 Sic tua direxit trepidam prudentia puppim,
 Vicerit ut ventique minas pontique feroces,
 Lurida donec hyems cessavit in æquore, donec
 Blanda serenati rediit clementia Cœli.
 Attonitæ gentes hominum quam jure stupeſcunt
 Tam cito posse graves extinguere gaudia luctus ?
 Mors rapuit truculenta virum, cui Rector Olympi
 Per cunctas dederat pacem defendere terras,
 Quæ Phœbo sub utroque jacent. Flevere *Britanni*,
 Fleverunt *Batavi*, fleverunt cuncta piorum
 Turba per innumeras fata hæc lugubria terras ;
 Mox tamen ut solium tu, Diva, ascendis avitum,
 In vacuas abiire auras pallorque tremorque,
 Luctus & anxiferæ fugiunt per inania curæ,
 Inque horum subiêre locum palpantia mentes
 Gaudia, post sævæ furias strepitumque procellæ ;
 Gaudia, mox subiti reditu renovata sereni.
 Ergo alacres gaudete simul, per rura per Urbes,
 Fœmina virque novum pariter celebrate Triumphum.
 Exultent procures, equites, lætique quirites,
 Lætitiæque fremant, animosque ad sydera tollant
 Conspergantque rosis *Plateas*, ubicunque per Urbem
 Fertque referque suos venerabilis hæc Dea gressus.

Si laudes numero Possem comprehendre certo,
Anna Augusta, tuas; ponti revolubilis undas
 Possem etiam certis numerorum includere metis.
 Te variis quæcunque Deis dat fabula, vera
 Omnia condecorant. Venerem nam gratia formæ,
 Mercurium Suadamque refert facundia linguæ,
 Aonias doctrina Deas, & Pallada virtus
 Martia; iustitia possis Themis altera dici.
 Sic justum rectumque colis, sic pectore puro
 Jura Magistratusque regis, Sanctumque senatum.
 Tu placida exaudis miserorum mente querelas,
 Tu relevas inopes, consolarisque dolentes,
 Tu magnam oblatis à Populo modo, sponte tributi
 Detrahis ipsa tibi partem, ne pondere Regnum
 Fors graviore premas, indulgentissima Mater
 O populi Regina tui, & fidissima tutrix.
 Quid tibi nunc igitur vulgus proceresque precantur
Anna decus, decus *Anna*, Tuis columenque *Britannis*,
 Orbis amor, commune bonum, tutela Piorum?
 Tempora Nestoreæ superes longæva senectæ,
 Et post fata domos superas & sydera scandas,
 Æterno ut sine fine Deo Christoque fruaris,
 Angelicis sociata choris animisque beatis;
 Vivat & usque tuum, Regina a funere Nomen;
 Gloria Sceptringeræ per secula floreat *Anna*.

A D

Augustissimam, Serenissimamque

A N N A M,

Magnæ Britanniae, &c.

R E G I N A M,

Cum

C O R O N A R E T U R.

ῥεῖσφανισμὸν. Sapphicum.

A N N A Regali serie creata,
Anna, clarorum soboles avorum,
Anna, Virtutum radiis obumbrans
Nomina Patrum !

Ergo fortunam vocitare cæcam
Fas abhinc cuiquam est, oculisque captam,
Cum tibi Regni Diadema donet
Illa *Britanni*?

Ante

Ante Græcæ tulit Macrimen,
 Nunc tamen probrum hoc valide refellit,
 Cum tuas dotes ita perspicaci
 Lumine cernat.

Tu tuam sortem meritis, & Annos
 Laudibus transis, animisque Sexum,
 Sanguinem celsum generosioris
 Stemmata mentis.

Quanta, mortalis Dea, te venustas
 Ornat in Regni folio sedentem,
 Atque formoso Diadema sacrum
 Crine gerentem?

Vulgus applaudit simul universum,
 Et simul totæ procerum catervæ,
 Et favent linguis, fremituque læto
 Æthera pulfant.

O, precor, multos vigeas per Annis,
 Anna, tu Regni columen *Britanni*,
 Et tui sexus Decus, atque nostri
 Gloria Secli.

Utrumque hoc *respiciendum*.

Magno cum Obsequio &

Reverentia Obtulit,

Gulielmus Hogæus.